

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina pri Ljubljanskih sodiščih.

II.

Uprašanje glede notranjega jezika ali prav za prav glede tako imenovanega notranjega jezika pri naših sodiščih je kočljivo, neprijetno in skoraj nedotakljivo. Česa bi nam naši državni poslanci vsega ne očitali, ako bi čez noč to uprašanje izobesili raz lin svojega ponižnega časnikarskega doma? S tem uprašanjem, vsaj kolikor se tiče njegovega jedra, se danes ne bomo pečali, ker itak za nas še ni tako pereče postalo, kakor je pereče postalo na Češkem. Morda postane nekdanj tudi pri nas to uprašanje isto tako pereče, kakor je pereče na Češkem, ali časi se bodo morali do tje bistveno spremeniti! V Gorici se dandanes pred poslancem Laginjo prekrizavajo; če bi morda ta gospod zahteval za naša sodišča notranji slovanski jezik, ne prekrizevali bi se samo pred njim, pač pa bi ga kar naravnost na križ pribili in urednik „Nove Soče“ privlekel bi kar dve kladvi, da bi se žebli pošteno in dosledno pognali skozi meso isterskemu državnemu poslancu!

Upajmo, da se časi spremenijo! Za danes pa se imamo pečati z nekaterimi naredbami, koje je izdalo deželno sodišče predsedništvo v Ljubljani in o kojih hočemo govoriti s tisto spoštljivostjo, ki nas vsekdar navdaja proti osobi onega, ki vodi prvo sodišče v naši deželi.

Deželnega sodišča predsedstvo v Ljubljani izdalo je pred kratkim zaukazbo vsem podložnim sodiščem, v kateri naglašajo, da je notranji jezik pri naših sodiščih nemški jezik in v kateri strogo zahteva, da imajo sodnijski slugi, če kje rubijo ali kak drug posel opravljajo, svoje poročilo oddati sodišču v nemškem jeziku. Že poprej je isto predsedništvo od notarjev, ki so imeli v rokah zapuščinske razprave, zahtevalo, da imajo končno dognano, v celoti slovensko spisano zapuščinsko razpravo sodišču predložiti s poročilom v nemškem jeziku. Deželnega sodišča predsedništvo zahteva torej, da naj notarji, če oddajajo izvršene zapuščinske akte, pišejo sodišču končno svoje poročilo v nemškem jeziku in isto tako zahteva od sodnih slug, če so tu in tam zarubili kako premičnino, da naj svoja poročila uložijo v nemškem

jeziku in to brez vsacega ozira, je li dotični eksekucijski akt do zadnje črke pisan v slovenščini ali ne.

Tako zaukazbo imamo pred očmi, in o nji hočemo le toliko govoriti, kolikor je pametno, in dopustno! V prvi vrsti naglašajo deželno sodišče predsednik, da je nemški jezik notranji jezik pri naših sodiščih. V tem oziru ne spuščamo se v nikako debato, ali dovoljeno pa nam mora biti, da očitno in pred celim svetom naglašamo, da ni zakona, ki bi za vojvodino Kranjsko predpisal, da ima nemščina biti notranji jezik pri naših sodiščih. Tacega zakona do sedaj še ni, naredbe predsedništva deželnega sodišča veljajo ad hoc, značaja ali veljavnosti zakona pa nimajo! Vzlic izdani naredbi deželnega sodišča v Ljubljani, in oziroma njegovega predsedništva torej še nikakor po zakoniti poti ni rešeno vprašanje, ima li biti nemščina notranji jezik naših sodišč ali ne. Če so jedni za „pro“, smemo se drugi z ravno isto odločnostjo izreči za „contra“.

Kakor rečeno, pa to vprašanje dandanes še ni pereče, in ljubemu zdravju naših državnih poslancev želimo, da bi še tako hitro pereče ne postalo!

Gotovo pa so dopustni nekateri dvomi o tem, je li ostalo postopanje deželno sodnijskega predsednika v tistih mejah, koje predpisuje vprašanje o notranjem uradnem jeziku, ali ne! Če se od notarjev zahteva, da naj slovenske akte z nemškim poročilom sodiščem predlagajo, če se od sodnih slug zahteva, da naj pri slovenskih eksekucijah svoja poročila ali relacije v nemškem jeziku — in ti moj ljubi Bog, kaka nemščina je to skoraj vselej! — spisujejo, potem menimo, ne glede na to, da ni zakona, ki bi notarjem ali sodnim slugam kaj tacega izrečno nalagal, da se je tukaj vprašanje o notranjem jeziku z vprašanjem o tako imenovanem zunanjem jeziku pomešalo. Stvari, ki spadajo pod zadnje vprašanje, potisnile so se pod prvo vprašanje, ter tako izdale za notranji jezik naredbe, ki sežajo čez mejo v zunanji jezik. Resnica je, da se meja mej notranjim in zunanjim jezikom ne da določiti ostro in tesno. Gotovo je, da se ima ta meja pri mnogih prilikah določevati od slučaja do slučaja. Ravno tako gotovo pa je, da se na korist „notranjemu

jeziku“ ne smejo kratiti pravice „zunanjega jezika“! Kaj je notranji jezik, in kdaj naj stopi v veljavo? Človek bi menil, da je ta jezik, kojega piše oblastvo do oblasti oziroma sodišče do sodišča. Kako naj sodišče s sodiščem govori, o tem naj določata zakon in potreba; notranja pa je zadeva samo takrat, kadar se tiče sodišča samega, kadar na nji zasebna stranka čisto nič interesovana ni.

Vsak spis torej, v kojem se ima napraviti rešitev, strankam namenjena, ne spada več mej notranje zadeve, pač pa mej zunanje, pri kojih se rabi tako imenovani „zunanji“ jezik. Če predloži notar zapuščinski akt, ki je od pričetka do konca pisan slovensko, z nemškim poročilom, to poročilo ni nikakor notranja zadeva, ker se mora ravno rešiti, in sicer rešiti s prisojilnim pismom, na kojem je stranka bolj interesovana, nego sodišče samo. Nam se torej zahteva deželno sodnijskega predsednika v Ljubljani, da naj notarji o slovenskih zapuščinah poročajo sodiščem nemški, ne vidi zadostno utemeljena in vsekako bila bi naša notarska kamora poklicana, da vse to predloži justičnemu ministru, ki naj proužroči, da se glede tega uprašanja še kdo drugi izreče in ne samo deželno sodnijsko predsedstvo v Ljubljani!

Nikar ne mislite, da je stvar brez pomena! Ravno pri deželnem sodišču v Ljubljani smo doživeli, da se je slovenski zapuščinski akt temeljem nemškega poročila dotičnega notarja rešil v nemškem jeziku, to se pravi, dotično prisojilo je kot „Einantwurtungsurkunde“ v nemškem jeziku zagledalo beli dan! „Exempla trahunt!“ Zatorej se bojimo prihodnosti!

Vse to, kar smo omenjali radi zapuščinskih aktov, velja pa še v večji meri o eksekucijskih aktih. Eksekucijski zapisnik, kojega sestavi sluga, ali kak drug sodiški odposlanec, je prvi in jedini dokaz o tem, kako in v kakem obsegu se je eksekucija izvršila. Nedvojbeno je ta zapisnik najvažnejši del eksekucijskega akta; to ni notranja zadeva, to je čista in polna zunanja zadeva, kar zakon sam s tem pripoznava, da dovoljuje stranki, da sme zahtevati prepis dotičnega eksekucijskega zapisnika!

LISTEK.

V nočni tišini.

(Ruski napisal S. Pronskij, prevel V. K. Ratimir.)

(Dalje.)

Radostno je jelo biti moje srce, ko sem, zibaje se že več nego štiri ure v poštnem vozu, zagledal naposled opečno streho roditeljske hiše. Hudo pot sem imel takrat. Bilo je silno slabo vreme. Sneg je slepil oči, veter je besno zvižgal, pretresaje me mrazom, odkrivaje mi irhasto čepico in razdevaje kožuh. Trepetal sem do kostij; roke so otrpnile mraza. Plahta, katero mi je poštar ponudil, mi je malo grela zamrle noge. Naposled sem se pripeljal. Ne bodem Vam popisoval radosti svidenja z družino, katera je bila že vsa zbrana, niti veselega obeda, presrečnih večernih razgovorov v očetovem kabinetu, ko smo vsi, — kakor prej, ko smo bili še otroci, — seli krog mize in klepetali neprestano, vse to vas ne zanima...

Prišel je čas nočnega počitka.

— Andrejče, rekla mi je mamica, — vse sohe no polne, razven sobice v stolpu. Se li hočeš na-

seliti tam? Znam, da je majhen prostor, a kaj hočeš, srček? Kjer ni, pa ni!

— Radovoljno bodem spal, kjer hočeš, samo odpusti me. Takó sem se utrudil, da kar na nogah ne morem stati, sem odgovoril.

— Te li ni strah spati tam? prašala me je trepetaje manjša sestra. — Veš, sam bodeš, popolnoma sam!

— Pomisli, da spim že brez varuhinje! glej, kakó sem velik! odgovoril sem s pritvorjeno resnostjo.

Vsi so se zagrohotali. Kmalu smo se poslovili drug z drugim in se razšli po svojih oglih.

Jaz sem vzel svečo in začel stopati po ozkih stopnicah. Zavito so se vrtele v stolpu. Dospel sem do druge ploščadi, kjer so bile duri moje sobe, stopil v svojo malo izbo in se slekel. Mamica, vedno dobra in skrbna, se je potrudila, da bi napravila vse, kolikor možno dobro, a prostor je bil tako majhen, da je mogla, vzlic svoji bistroumnosti, postaviti samo skladno, premično postelj, iz otročjih let znano mi nočno omaro rudečkastega lesa, umivalnik in neveliko pisno mizo. Dva stola, jeden pri postelji, drugi pred mizo, popolnila sta nebistro-

umno opravo moje sobe. Na oknu so visela zagrinjala. Polica za knjige je bila pribita na jedni steni, druge so krasile fotografije. Krma, katere je nekdanj oče kupil, za časa potovanja na južni breg, postavljene sedaj v okviru domačega izdelka. Iz temnega ogla nad posteljo gledala je otožno in svečano na-me podoba Zveličarjeva, v bogati, a nekoliko počrneli zlati opravi. Pred njim je brlela lučica, razprostraje slabotno, tajinstveno svetlobo.

Grozno truden radi tridnevne poti, začel sem se brzo razpravljati, odložil plašč in naglo jemal iz potnega kovčega druga oblačila; dokler sem se razpravljal, obračal se je moj pogled neprestano na podobo. Celo čudno, spominjam se — ne da bi hotel gledati, gledal sem jo nehoté.

„Bi li ne molil nocoj?“ prišlo mi je na um. Moram Vam reči, da stopivši na vseučilišče, sem se nabral takoj liberalnih idej, in kot prvo stvar opustil sem molitev, zmatraje jo opravilom nazadnjakov, ne „inteligencije“, kakor se je govrilo sredi tovarišev.

„Mirno spanje in presladko mi daruj!“ Spominjal sem se besed molitve, katero me je nekdanj že davno, naučila mamica.

Gledé takih spisov ne velja in ne sme veljati praksa, ki se hoče upeljati s tako imenovanim notranjim uradnim jezikom. Zaukazba našega deželnoziškega predsedstva je tedaj velike važnosti, in mi bi svoje državne in deželne poslance prosili, da pri prihodnjih zasedanjih nikakor ne pozabijo — na njo! —

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. februvarja.

Deželni zbori.

Deželni odbori prirejajo povsod kar treba za bližajoče se deželnozborske sešije. Javno mnenje je seveda najbolj radovedno, kako se bodo razvile stvari v deželnem zboru češkem, kjer je situacija korenito izpremenjena, odkar so se odločili staro-češki deželni poslanci, da pridržijo svoje mandate, in odkar so objubili češki veleposestniki, da bodo glasovali proti punktacijam. Levičarska glasila obetajo že sedaj, da bodo nemški poslanci v češkem deželnem zboru to „izdajstvo čeških strank primerno ožigosali“. Sodimo, da se Čehom teh groženj ni bat; vsekakor bode pa zasedanje deželnega zbora češkega jako zanimivo. — Konflikt, ki je nastal med deželnim predsednikom bukovinskim, grofom Pacetom, in deželnim glavarjem baronom Wassilkom, prekoračil je meje osebnosti in postal političen faktor. Poljski, maloruski in nemški deželni poslanci podpirajo grofa Paceta in da bi omogočili vladi, nadomestiti dosedanjega deželnega glavarja, odložili so že nekateri teh posilancev deželnozborske svoje mandate, drugi bodo pa to še storili. Deželni zbor bukovinski postal bode vsled tega nesklepčen in vlada ga bode razpustila.

Katoliška univerza v Solnogradu.

Pred sedmimi leti ustanovili so goreči klerikalci v Solnogradu posebno društvo, da zbira doneske za ustanovitev katoliške univerze. To društvo nabralo je doslej 100.000 glđ. ter na zadnjem občnem zboru ukrenilo pozvati katoličane, naj podpišejo letne doneske, da se te univerze pravoslovna in modroslovna fakulteta čim prej otvorita. V dotičnem oklicu čitamo tudi te-le stavke: „Katoliški Avstrijci! Ako hočete katoliških profesorjev, katoliških notarjev, katoliških odvetnikov, katoliških sodnikov, katoliških uradnikov, katoliških zdravnikov — potem pomagajte ustanoviti svobodno katoliško univerzo. Sodimo, da je dovolj, če so notarji, odvetniki, sodniki, uradniki in zdravniki vsi češki; je li so tudi uneti katoliki, je za praktično življenje povsem irrelevantno.“

Ogerski državni zbor

bavi se sedaj s tistimi pripravi, katere treba rešiti pred končnim konstituiranjem. Glavno delo je seveda pregledovanje volilnih zapisnikov; včeraj poročal je dotični odsek o nekaterih volitvah ter jih priporočal v odobrenje. Čim bode verifikovana volitev polovice poslancev, volili si bodo predstavnika. Bržkone zgodilo se je to že včeraj. Danes stavili so poslanci predloge glede adrese in volili zajedno poseben odsek, da jo izdela. Adresna debata, ki bode izvestno jako zanimiva, začela se bode šele 7. marca.

Vnanje države.

Srbija in Francija.

Te dni smo javili, da se je francoski poslanec Dreyfuss pred kratkim mudil v Belemgradu, kjer so mu opozicijski poslanci narodne skupščine priredili velik banket. Z ozirom na ta demonstrativni vsprejem francoskega politika priobčilo je oficijozno glasilo srbske vlade „Male Novine“ članek,

Kakih pet minut preganjale so me te besede in nadlegovale donele v mojih ušesih, a sramuje se svoje slabosti sem se premagal in odgnal te drzne misli, katere so se nekako predrznile zabresti v moj 23letni liberalni in popolnoma tačasni um.

Ko sem se slekel in zaklenil duri, sem pihnil svečo in legel, a slaboten svit svetilke mi je kar branil spati. „Pihnem še njo“, sem pomislil, skočil s postelje in napravil se k podobi. Tu sem se zopet domislil, da je greh pihnuti pred praznikom užgano luč. Jeden trenotek sem ostal neodločno, potem, domislivši se vseh novih horizontov, katere mi je veda odkrila, pomrdal sem z rameni in pihnil. Sviti je ugasnil, jaz sem pa tipaje vrnil se v posteljo in kmalu izvrstno zaspal mladeniško spanje. Sredi noči vzbudil me je lehek šum, jednak škripanju peresa. Odprl sem oči, a takoj sem jih zopet zatislil, misleč, da še vedno spim, da se nesem za pravo vzbudil. Vender me je premagala radovednost, znova sem pogledal, stresel z glavo na zglavji in zopet mël si oči z roko... Ne, to neso sanje — to je istina! Toda, kako je vse to čudno! Moja sobica, v kateri je bila, ko sem zaspal, popolna tma, bila je čudne oblike, sedaj blede razsvetljena s slabotno lučjo stare lampice.

(Dalje prih.)

v katerem pravi: Dočim nas pitajo francoski politiki s publicimi frazami, pritiskajo na Francoskem na naše papirje in odškodujejo naš kredit, kar najbolj mogoče, vzlic temu, da so finančne razmere Srbije sedaj jako ugodne. S tem sili Francija malo Srbijo Nemčiji v roke. S platoniškim prijateljstvom nam ni pomagano ničesar.

Poljaki na Nemškem.

Odkar je odstopil Bismarek, spremenila se je tudi pruska politika nekoliko, zlasti s Poljaki, ki so bili prej brutalno zatirani, začeli so v Berlinu nekoliko prijazneje ravnati, vsaj v teoriji. Poljski državnozborski poslanci plačevali so vladno prijaznost z brezpogojno udanostjo. Pri proračunu za mornarico poročal je poljski poslanec Koscielski, a večina je baš zaradi tega odbila osem milijonov mark. Koscielski odpovedal se je na to poročanju, a vlada želi, da ostane i nadalje poročevalec na veliko jezo opozicije, ki se pri vsaki priliki zaganja v Poljakom prijazno vladno politiko.

Francoska ministerska kriza

bode skoro končana, kajti Rouvier, dosednji finančni minister, sestavi bode novi kabinet, v katerem bodo tudi Freycinet, Constans, Ribot in Bourgeois, torej glavne osebe, ki so odločale pravce tudi prejšnjega ministerstva. — Novi kabinet bode nekoliko bolj konservativen, kakor prejšnji, je li se pa bode vzdržal, to je težko že naprej presoditi. Oportunistički in konservativni listi pozdravljajo novi kabinet jako prijazno, radikalni listi pa niso Rouvierja nič kaj veseli in ga napadajo jako ostro. Govori se, da je Rouvier stavil pogoj, da sme razpustiti zbornico, kadar mu drago, kar je radikalce zelo razburilo.

Dopisi.

Iz Litije 25. februvarja. [Izv. dop.] Vesel večer doživela je Litija dne 24. t. m. Gosp. okr. glavar M. Grill praznoval je ta dan svoj imendan in ob jednom 30. letnico svojega službovanja. V ta namen zbrali so se okolu 1/9 ure požarni brambi in pevski društvi iz Šmartina in Litije ter vrli „Sokol“ iz Zagorja na Litijem trgu. Od tod odrili so mej pokanjem topičev in godbo proti c. kr. okr. glavarstvu. Litijsko pevsko društvo zapelo je dve pesni „Večernica“ in „Pozdrav Gorenjski“, Šmartinsko pevsko društvo pa je zapelo pod vodstvom g. učitelja Bartla lep slavonspev, ki ga je pevovodja zložil nalašč v ta namen, za tem pa „Domoljublje“ tega skladatelja. Ko vse pesni prezicno odpoje, švigati se je lepe rakete mej aviranjem rudniške godbe visoko v zrak ter oznanovale in povelilevala redko slavnost. V prostorni gostilni g. Oblaka vršile so se še razne napitnice, namenjene g. glavarju. Gosp. glavar sme tedaj prepričan biti, da je nam drag in ljub, da vživa občo ljubezen udanega prebivalstva, katero si je pridobil s svojim korektnim postopanjem in s skrbnostjo za naš blagor. Ker nam je ljub in drag, kličemo mu: Bog ga ohrani nam še dolgo tako krepkega in čilega, da bode obhajal tudi svojo 40. letnico.

St. Paul, Minnesota v severni Ameriki, februvarja meseca. [Izv. dop.] Ubogi štajerski Nemci, koliko trpite pred Slovenci! Kar „poručati“ vas hočejo, kaj ne da. No le potrpite, vaš obupen klic se sliši celo v Ameriko! „Wanderer“ je že navdušil ameriške milijonarje: takoj se začne nabiranje dolarjev, ž njimi najmejo križarsko vojsko, da zatire ta nepridni sad, te Slovence — zatiralce Nemcev!! Smeha sem skoraj počil čitajoč v amerškem „Wandererju“ naslednje vrstice:

Cilli. Die slovenischen Agitatoren suchen unser deutsches Gemeinwesen immer wieder zu beunruhigen. Da das Erscheinen der Laibacher Kampfvereine für die „slavishe Idee“ ohne rechte Wirkung blieb, verschrieb man sich aus der krainischen Hauptstadt einen besonderen Agitator, der hier eine slovenische Buchdruckerei errichtete und ein eigenes föderalistisch-russisches Blättchen begründete. In jüngster Zeit erwarb man durch entsprechende Schachzüge mitten in der deutschen Stadt ein Gebäude zur Errichtung eines Nationalhauses. Das die nationale Bedrängnis bereits eine unerträgliche geworden, beweist besonders die jüngste Stellungnahme unseres Gemeinderaths gegen die Einmischungen in unseres geordnetes Gemeinwesen und die Rede, wodurch unser Bürgermeister die Situation und die Vorkehrungen der Stadt gegen die nationalen Anstürme in öffentlicher Sitzung unter dem Beifall der Gemeinderäthe kennzeichnete.

Živeli slovenski „agitatorji“! Živeli vrli štajerski Slovenci!

„Wanderer“ je imel pri tem svojo politiko. Nemci v Združenih državah niso nič kaj priljubljeni, ker hočejo svoj jezik in svoje iz rajha prine-

šene navade obdržati. Amerikanci imajo gëslo: Kar je v Ameriki, bode amerišansko! Zato pa Nemes pisano gledajo. Angleško in nemško časopisje imata veden ravs in kavs: prostost tiska jim to dovoljuje. Amerikanci hvalijo Slovence, da so dobri, prijazni ljudje, ki se znajo tujim šegam in navadam privaditi. Vsi slovenski duhovniki imajo dobra, častna mesta v državi. „Wanderer“ hoče reči: „Glejte jih Slovence kaj počenjajo doma; ti vam bodo še tudi sitnosti napravljali“!

Ravno danes mi je pisal č. g. generalvikar J. F. Buh. Zaradi bolezni prestopal „Amerikanski Slovenec“ se bode prerodil; uredoval ga bode g. Buh sam. Zagotovil sem mu svoje sodelovanje. Ako ne bode posebnih zaprek, izide prva številka prvi petek v marcu. G. Buh mi je tudi omenil, da je bolehal na hripi, a da je že skoraj okreval.

Za hripo je zbolel tudi naš rojak in rektor v Duluthu, Minn, g. Košmrlj. Sedaj se ga je poprijela pljučnica; pravijo, da se je bati za njegovo življenje. — Slovencem pozdrav! M. Š.

Društvo zdravnikov za Kranjsko.

Zadnja seja tega društva dne 22. t. m. bila je tako mnogobrojno obiskana, kakor nobena poprej. Zbranih je bilo nad 30 zdravnikov. Glavna točka programa je bilo poročilo zdravniškega društva na vlado, kako naj se osnuje zdravniška zbornica za Kranjsko. Poročati je imel neizogibni dr. Prossinagg, kateri je naznanil, da sta gg. dr. Kopřiva in dr. Vošnjak izstopila iz agitacijskega odbora zdravniškega društva, kamor so ju izvolili „ad captandam benevolentiam“ in da je g. Globočnik starejši naznanil, da se ne udeleži seje tega odbora. Na to je bral svoje poročilo na vlado, katero ni bilo družega, kakor polemika proti oklicu, katerega so razglasili neodvisni Ljubljanski zdravniki do svojih kolegov glede prihodnje zdravniške zbornice. Silno nejevoljen je bil, da ti zdravniki zahtevajo, naj ima zbornica „slovensko lice“, da je „narodna zbornica za nas tako potrebna, kakor ribi voda“, da „dobi slovenski živelj svoje pravice“ in da ne bode „slovenščina le pastorka“. Nikakor mu ni bilo umevno, čemu hočejo kazati zdravniki, da „Slovan stopa na dan“. Vse te nastayne stavke vzel je iz oklica Ljubljanskih zdravnikov, katerim je dodal svoje mnenje „über die geringe Entwicklung der neuslovenischen Terminologie, über die deutsche Kultursprache“ in jednake neslanosti. Vsled oporekanja in konec-klicev neodvisnih zdravnikov moral je večkrat svoje poročilo pretrgati. Prišel je naposled do sklepa, da je treba na Kranjskem dveh zdravniških zbornic, nemške in slovenske, katerih prva naj se imenuje „die Aerztekammer von Krain“, druga pa „prva slovensko-narodna kranjska zdravniška zbornica v Ljubljani“. Temu modremu sklepu je dodal, da naj vsak zdravnik svoje narodno politično mišljenje vladi naznani in se tam z izjavo zaveže, za časa svojega življenja na podlagi tega naznanila v nemško ali slovensko zdravniško zbornico voliti.

V imenu organizovanih neodvisnih zdravnikov oglašil se je dr. Bleiweis, kateri je rekel, da je Prossinaggovo poročilo dobro za „Tagespošto“, nikakor pa ne za vlado, katere vse to ne briga. Izrazil je svoje začudenje, da je sploh mogoče, da pride volilni odbor zdravniškega društva s takim poročilom. — Vsi so se čudili, da je imel ta odbor, v katerem so Valenta, Jagodiz, Morscher, Mahr, Prossinagg in kot svetovalec Keesbacher, toliko poguma, tako nezaslišano žaliti narodni čut slovenskih zdravnikov.

Na to je dr. Gregorič v imenu narodnih zdravnikov predlagal, da naj bode le jedna zbornica, broječa devet članov s sedežem v Ljubljani (nasprotniki so najbrže hoteli imeti sedež nemške zbornice v Kočevji! op. por.) v katero voli mesto Ljubljana tri člane, Gorenjska, Dolenjska in Notranjska pa po dva člana. Ta predlog, kakor tudi predlog, da se vse Prossinagg-ovo poročilo zavrže, dobil je lepo večino. Dr. Gregorič je tudi povedal, da nemška zbornica sploh ni mogoča, ker bi bilo težko dobiti na Kranjskem potrebnih 18 zdravnikov, kateri bi se zavezali v nemško zbornico voliti. Če bi pa tudi dobili se, potem bi bili pa vsi odborniki ali namestniki nemške zdravniške zbornice.

Za njim vstane dr. Keesbacher ter v svojem in v imenu vlade obžaluje, da se tudi narodno stališče zagovarja. Prišel je do zaključka, da bi imela vlada več zaupanja v zbornice, kakor si jih narodni nasprotniki žele, nego v narodne. Slovenski

zdravniki so bili na to pripravljeni in so odgovorili, da jim je znano, da ti krogi ne vidijo radi, če Slovan zahteva svoje pravice.

Dr. Mahr uprašal je neodvisne zdravnike, zakaj žele slovensko zbornico? V imenu teh mu je odgovoril dr. Bleiweis: Mi smo po večini Slovenci, stanujoči na Slovenskem in hočemo narodno zbornico, ker si ne pustimo dalje zapovedovati od neprijateljev našega naroda, kateri ste nas sedaj povsod prezirali. Mi delamo javno, budemo našo narodnost varovali, ob enem zatrjujem, da se tudi nasprotnikom ne bode od naše strani nobena krivica godila. Ta izjava je tako zbegala gospodo, da niso znali, kaj bi začeli. Dr. Mahr je rekel, da ne bode glasoval za narodni predlog, in se mu je moralo povedati, da je predlog že pred četrt ure vsprejet. Dr. Prossinagg je zagovarjal nemško mišljenje vodstva zdravniškega društva s tem, da je rekel, da je valed oportunitete vse nemško, češ, Slovenci ste vsi nemščine zmožni, mi pa ne znamo slovenski. Na to so se čuli glasovi, naj se Nemci uče tudi slovenščine, ker imajo večinoma opravila z bolniki, kateri niso nemščine zmožni.

Ta seja je zopet kazala, kako brezozirni so Nemci celo tam, kjer so v manjšini. Morebiti pride še do tega, da si prepovejo slovenske paciente. Gotovo bodo pa Nemci v deželah, kjer imajo vetino, bolj kolegijalni in bodo v Gradcu ali na Dunaji Slovencem in Čehom nekaj sedežev v zdravniške zbornice prepustili? Vederemo!

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“ contra „Nova Soča.“) Pod tem naslovom peča se „Edinost“ v Trstu z našim najnovejšim Goriškim preprirom. Radi pritrjujemo, da nam gospod urednik Tržaške „Edinosti“ ni „izdal“ omenjenega pisma, radi kojega se sedaj urednik „Nove Soče“ kesa, da ga je pisal. Če je to pismo brez pomena, in res tako nedolžno, potem ne vemo, čemu ta hrup? Gospod Gaberšček naj objavi celo pismo, pa bo dobro! Nam pa že zadostuje, da je list obračal se proti poslancu Laginji, in da ga je smatral urednik „Edinosti“ tako zelo važnim, da ga je predložil predsedniku političnega društva „Edinosti“. Sicer pa v ti Tržaški epistoli ne tiči jedro našega prepira z „Novo Sočo“. Uzrok prepira je le ta, da smo bili od prijateljskega lista brez uzroka in povoda zavrtno napadeni. Če nam kdo naznani pameten uzrok, s kojega je smela „Nova Soča“ proti nam tako pisati, kakor je pisala, hočemo takoj obstati, da smo grešili! Dokler se pa nam ne pove, kaka pametna politika je gospoda Andreja Gaberšček-a napotila, da je s svojim cepcem zamahnil proti nam, toliko časa pa hočemo v svesti živeti, da smo pošteno ravnali, če smo z istim orožjem, s kojim smo napadeni bili, odvrnili razposajanega razgrajalca.

— (Osobne vesti.) G. Josip Jenko, gimnazijalni učitelj v Ljubljani, je napravil včeraj na Graškem vseučilišču izpite iz zgodovine in geografije; g. Josip Apih, deželne realke profesor v Novem Jičinu, pa iz slovenščine za spodnjo gimnazijo. Čestitamo!

— (Družbe sv. Cirila in Metoda Goriška ženska podružnica) nam je doposlala svoje poročilo za l. 1891. Ker iz njega lepo odseva vzorno delovanje vrlih rodoljubkinj ob bistri Soči, podajamo tu slovenskemu občinstvu kratko vsebino. — „Med mnogimi družbami“ — tako se pričinja poročilo — „se težko katera dobi, ki bi tako globoko segala v vse sloje narode in tako splošno zanimala vse zavedne Slovence, kakor uprav družba sv. Cirila in Metoda. Lepa njena ideja nas združuje, kakor ude jedne družine krog domačega ognjišča. Ob veselih in žalostnih prilikah se je spominjamo ter polagajoč darove na žrtvenik domovine, nadaljujemo delo sv. blagovestnikov. Da bi še bolj goreče mogle vršiti domoljubni posel, združile smo se Goriške Slovenke v žensko podružnico, ki je po letih sicer še mlada, a je pognalo že tako krepke mladike, da je ne omaje vsak vetrič. To dokazuje uprav preteklo leto. Poleg načelnštva v Gorici so se trudile za družbin provspreh še p. n. poverjenice: gospdč. Josipina Dominko v Kobaridu, gospa Paljika v Volčah, gospa Josipina Kovačič pri Sv. Luciji, gospdč. Gabrijela Doljak v Solkanu, gospa Makuc v Podgori, gospa Roza Bajt v Št. Andreji, gospdč. Justina Štrukelj v Komnu, gospa Marija Lokar v Ajdovščini, gospdč. Olga Fali-

jani v Šernitah in gospa Alojzija Mozetič v Prvačini. — Najlepši podružnični praznik je bila sijajna veselica 15. novembra 1891. l.; z njenimi dohodki so se lahko pokrili stroški za „božičnico“ v otroških vrtcih v Pevmi in Podgori. Mej ubožnejšo deco se je tedaj razdelila obleka, obuvalo, perilo in razne jestvine. Koliko veselje je bilo to za nedolžna otroška srca! Naj bi iskrica nedolžnega otroškega veselja šinila v srce blagih dobrotnikov mladine in jim vzbudila sladak spomin na mlade dni! Bog čuvaj blage dobrotnike! Bog čuvaj nedolžno deco! — Podružnično načelnštvo je imelo 7 sej. Vseh dohodkov je bilo 418 gld. 13 kr., mej njimi 78 gld. 64 kr. radodarnih doneskov. — V četrtem letu svojega delovanja, t. j. l. 1892., ima Goriška ženska podružnica 349 družbenic in sicer 19 ustanovnic, 161 letnic in 169 popornic. V načelnštvo so voljene: g. Avgusta Šantel prvomestnica, g. Sofija Hamel zapisničarica, g. Marija Kancler blagajničarica; njih namestnice so pa: g. Ivana Dekleva, g. Viktorija Kavčič, g. Julija Fajgel. — Naj li dodamo poročilo še kaj nautuševalnih besedij? Ne! Prepričani smo, da Goriške rodolubkinje in z njimi vred vse Slovenke goreče ljubijo in bodo ljubile našo mladino in da se tekmovaje trudijo za njeno versko, dinastično in narodno vzgojo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo predstavljala se bode pustna burka v 5 dejanjih „Vrban Debeluhar“ ali „Na Dunaj po nevesto“. Ustopenina je znižana.

— (Ustopenice za maskarado „Sokola“ Ljubljanskega) dobivale se bodo od jutri naprej v prodajalnici gosp. Sosa po naznanjenih cenah. V torek popoldne od 2.—4. ure pa v Čitalnici.

— (Koncert gospodične Bronislave Wolske in gosp. Leona Jufféa.) Nismo se motili, ko smo obečali obiskovalcem včeranjega koncerta izreden muzikalen užitek, kajti tako je bilo v istini. Kakor povsod, kjer je nastopila mlada poljska umetnica, pridobila si je srca tudi našega občinstva v prvem hipu. Čim dalje je pela, tembolj preverili so se tudi veščaki, da se g. Wolska po vsej pravici prišteva mej najboljše koncertne pevke. Simpatični, polni in zvonki njen mezzosopran, ki je izredne obsežnosti, spada v ono vrsto glasov, ki se koj prikupijo poslušalcu. Če se s takim glasom še druži izborna šola in globoka čut, kakor jo nahajamo pri g. Wolski, je povsem naravno, da mora očarati občinstvo. Navadno posvetijo se koncertnemu petju že izpete, antikvirane gledališke primadone. G. Wolska nastopila je sicer tudi v štirih gledaliških, a odrekla se je gledališki karijeri mlada in ko je komaj začela žeti lovre in posvetila se je izključno koncertnemu petju. Slovanska pesem našla je v njej izborna prednašalka. Pela nam je včeraj pesmi v poljskem, ruskem, češkem in dve v slovenskem jeziku, katerim je pridejala še jedno v francoskem. Težko je reči, kateri dati prednost. Vender smemo reči, da največi umetniški efekt dosegla je z Brahmsovo uspravanko, katero je pela s tako dovršeno umetnim mezzavoce, da jo je morala ponavljati na splošno burno odobravanje. Jako lepo izvršila je rusko „Salawiej“ in češko „Poupatka v zahrádě“, izmej poljskih dopadli sta se posebno „Spiew Janka“, katero je skladatelj Wronski poklonil slavni pevki in „Skrzypki swaty“, pa tudi ostali dve prednašala je dovršeno. Seveda bi pesmi neizmerno pridobile, da poslušalec razume popolnoma vse besede. To se je najbolj pokazalo pri dveh pesmih Gerbičevih, katere je pela v slovenskem jeziku. Posebno z drugo „Želel bi, da bil bi ptica“, je občinstvo uprav razumelo. Vsako besedo razumelo se je tako lepo in izgovarjala je tako pravilno in vokalizovala tako korektno, da bi ne verjel človek, da pevka ni Slovenka. Ljubko kompozicijo Gerbičovo morala je na burno zahtevanje ponoviti. Tudi prvo „Skupaj sva pri oknu stala“ pela je isto tako lepo. Veliko arija iz „Afrikanke“ je pela izborna in dosegla z njo prav lep uspeh. Navlic slabi akustiki čitalniške dvorane prodril je njen zvonki glas v vseh točkah sijajno, tudi v mezzavoce. Kot pikantno doklado zapela je končno še francosko skladbo baronice Rothschildove „Si vous n'avez rien à me dire“ z dovršeno finostjo. — Gosp. Juffé pokazal se je prav izvrstnega umetnika na svojem violoncelu in se je odlikoval posebno z brilantno tehniko, s katero je izvajal vse svoje točke. Popperjevo težko „Prediško“ moral je ponavljati, v Servaisovem „Souvenir de Spa“ in v Plattia

„Airs Boskys“ pa je poleg brilantne tehnike tudi še imel priliko razviti se popolnoma tudi v mirni igri in seči s svojim instrumentom do srca. Tudi njemu izražalo je občinstvo opetovano svoje odobravanje. Prav požrtvovalno prevzel je g. Hoffmeister spremljevanje vseh koncertnih točk in izvedel svojo nalogo tako mojsterski, kakor smo to že vajeni pri njem. Ne mala zasluga lepega umetniškega uspeha gre tudi njemu. Preverjeni smo, da bode naše občinstvo radostno pozdravilo „poljskega slavčka“ gđc. Wolsko, kadar jo pot zopet pripelje v naše mesto. Obiskan je bil koncert za zadnje dni pustnega časa še dosti povoljno. — i.

— (Novo deželno gledališče.) Zadnja dela oddal je deželni odbor te dni, in sicer samo tukajšnjim tvrdkam. Železni spodnji oder izdelal bode ključar g. Žabkar, gornji oder mizar g. Binder, pohištvo dvorni liferant g. Mathian, svetilnike iz pozlačene bronce g. Tračnik. Slikarska dela so nekoliko zaostala zaradi mokrotnega vremena in kiparska dela so do malega dodelana. Torej bode novo deželno gledališče skoro popolnoma gotovo in se bode moglo izročiti svojemu namenu.

— (Nov slovenski list.) Na Dunaji začel bode izhajati nov slovenski list „Vesna“. Obširnejši doposlani nam program prijavimo jutri.

— (Ljudski shod) bode dne 28. februarja t. l. v steklenem salonu kazinske restavracije (Kongresni trg). Dnevni red: I. Podražba živil. II. Položaj delavcev in malih obrtnikov. Začetek ob 9. uri popoldne.

— (Vreme.) Komaj je magistrat pospravil zadnji sneg z mestnih ulic in se je nekoliko začelo sušiti neskončno blatno morje, začel je danes padati nov sneg in sneži že ves popoldan prav čvrsto.

— (Občina Št. Vid-Zatičina) je dne 23. februarja pri občinski seji imenovala za častnega občana gosp. Matijo Grill-a, c. kr. okrajnega glavarja v Litiji, radi mnogih zaslug. Naznanilo se mu je to o priliki godovanja in tridesetletnice njegovega službovanja.

— (Iz Cirknega na Goriškem) nam je došla pritožba, da tamošnja Čitalnica dobiva jako neredno naš in tudi druge liste. Na nas ni krivda, ker se list odpravlja redno. Naj se torej vodstvo Čitalnice pritoži naravnost pri poštnem vodstvu v Trstu, ako se gode nerednosti in gotovo se bodo odpravile. Morda pa bode zadoščala ta opomba. Če treba, govorili bomo pa jasneje.

— (Prva slovenska knjižica s cirilico tiskana) izšla je te dni v Trstu, „tiskom i nakladaj tiskare Dolenčeve“. Imenuje se „Kitica povestic, po raznih vrtilih spletel (?) Matvej Andrejevič Lamurskij“. V resnici pa knjižica ne obsega povestic, ampak epične pesni, ki so prestavljene iz Götheja („Vilnec“ - Erikönig), Seidla, Mickiewicza in Puškina. Za gaslo ima knjižica kopitarjev vzdih: „Utinam et Slavi latini ritus unas et casdem literas haberent“. Izdana je v spomin štiristoletnice, odkar je bila s kirilico napečatana pri Feoliji v Krakovem prva slovauska knjiga, namreč Oktoih. Gosp. pisatelj ni zadovoljen z Vukoko „graždanico“, nego je segel zopet po staroslovenskih nosnikih in „bukvah“ za različne e-glasnike.

— (Dalmacija) iz djela avstro-ugarska monarhija opisana i ilustrovana, prievod iz njemačkoga, je naslov posebni izdaji v hrvatskem jeziku, katera je počela izhajati v Spletu v zalogi mejnarodne knjigarne F. Maršiča. Prvi zvezek ima 32 strani, cena mu je 30 kr. Vse delo bode obsegalo kakih 12 zvezkov in 114 krasnih ilustracij. Vsak tretji ali četrti teden prišel bode na svetlo po jeden zvezek. Kdor se predbroji na vse delo s vsoto 3 gld. 50 kr., dobival bode posamične zvezke poštaine proste na dom.

Društvene veselice.

— (Telovadno društvo „Zagorski Sokol“) priredi v nedeljo 8. t. m. „Plesni venček“ s sledečim vspevom: 1. Igra „Nemški ne znajo.“ 2. Petje. 3. Ples. Svirala bode vojaška godba Leopolda št. 53 iz Zagreba. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopenina za osebo 30, za obitelj 50 kr.

— (Slovanska čitalnica v Mariboru) priredi v nedeljo dne 28. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih šaljivi večer s plesom, h kateremu se društveniki in od društvenikov upeljani gostje uljudno vabijo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. februarja. Pomankanje mej delavci na Dunaji je veliko. Okolu 30.000 delavcev je brez dela, mej temi kakih 10.000, ki imajo rodbine in so v največji bedi.

Črnovci 25. februarja. Mesto Sučava volilo grofa Paceta častnim meščanom.

Peterburg 25. februarja. Po oficijelnih poročilih uvedli bodo pri ruskem trdnjanskem topničarstvu brzostreljajoči novi jekleni pozicijski top (kaliber 57 centimetrov).

Beligrad 25. februarja. Dosedanji podpredsednik Vuković voljen s 75 glasovi predsednikom skupščine, Joka Jovanović pa z 61 glasovi podpredsednikom.

Sofija 25. februarja. Bivši finančni minister Salabašev imenovan je justičnim ministrom.

Dunaj 26. februarja. Cesar došel danes jutraj iz Budimpešte.

Dunaj 26. februarja. O boleznih nadvojvodinje Marije Valerije ne bodo se izdajala nadaljna poročila, ker se ozdravljenje vrši povsem normalno.

Berolin 26. februarja. Včeraj zvečer proti 6. uri bili novi izgredi v mestnem oddelku Frankfurt-Kepniškem. Tolpe po več sto oseb broječe plenile so pekovske in mesarske prodajalnice, razbile okna ter odnesle razpostavljena jedila. Mej policijo in izgredniki prišlo je do boja in še le proti deseti uri naredila je policija mir.

Razne vesti.

* (Prvi mejnarodni vinski semenj) združen z razstavo pridelkov in živil bode v Berlinu od 20. maja do 6. junija t. t. Namen mu je izriniti nov položaj, kakor je nastal po novih trgovinskih pogodbah in oživiti uvažanje vin in raznih drugih pridelkov.

* (Mesto Dunaj kot ded.) Po pokojnem zasobniku Alojziju Draschetu podedovalo je mesto Dunaj vsoto 350.000 gld.

* (Ukraden dinamit.) V kamenolomu v Soisy-Sous-Etoillesu na Francoskem bilo je ukradenih 360 dinamitnih patron. Pariška policija je zasledila pri anarhistih v Parizu in v okolici 100 tacihi patron ter zaprla dve osebi. Dalje se je poizvedelo, da so anarhisti hoteli razstreliti palačo španskega poslanika, da maščujejo usmrčene tovariše iz Xeresa.

* (Nesreča na železnici.) Na Progi iz Pariza v Donay zadel je vlak z nekim delavskim vlakom. Strojvodja je mrtev in 13 oseb ranjenih.

* (Zaklad.) V mestu Aurillacu na Francoskem našli so v neki hiši, ko so popravljali temeljne zidove, posodo v kateri je bilo mnogo španskega, francoskega in italijanskega zlatega denarja iz 15. in 16. stoletja. Vrednost najdenega zaklada ceni se na 150.000 frankov. Bržkone zakopali so ga za časov verskih vojn.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—3)

Tuji:

25. februarja.

Pri **Mališih**: Mahler, Bettelheim, Hamer, Michl, Herzog, Kockner, Küllman, Karpeles, Reichenberger z Dunaja. — Gorup iz Reke. — Deutscher iz Ljubljane. — Mullich iz Trsta. — Puch iz Grada. — Oswald iz Kočevja. — Doganotz iz Velike Kanije.

Pri **Slonu**: Schweinburg, Herman, Polatzek, Ekert z Dunaja. — Reti iz Budimpešte. — Mayer iz Berolina. — Mayer iz Reke. — Jellošeg iz Ilirske Bistrice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Handelshofer iz Grada. Pri **bavarskem dvoru**: Eger z Dunaja. — Kumer iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

24. februarja: Barbara Kramar, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta št. 7, marasmus. — Reza Oražem, pleskarjeva žena, 24 let, sv. Petra cesta št. 35, tuberkuloza. — Ursula Peternel, užitninskega primateljica vdova, 56 let, Florjanske ulice št. 18, pljučni edem. — Albin Linzbauer, delavec, 32 let, Poljanski nasip št. 50, jetika. — Mihajl Bregar, železniški sprevednik, 66 let, Peseljeva cesta št. 27, carcinoma.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. febr.	7. zjutraj	740.3 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	741.3 mm.	4.0° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.6 mm.	1.8° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura: 2.3°, za 1.8° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dné 26. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	94.85	94.85
Srebrna renta	94.80	94.25
Zlata renta	110.80	110.80
5% marcna renta	102.60	102.55
Akcije narodne banke	1040.—	1040.—
Kreditne akcije	309.75	307.25
London	118.25	118.25
Srebro	—	—
Napol.	9.37 1/2	9.38
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.92 1/2	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	—	107
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	241

Poslano.

Firmi **Fran Dettter**, zaloga strojev v Ljubljani.

Na Vaše naznanilo in svarilo v šte. 36 „Slovenskega Naroda“, katero ste izvolili sestaviti tako nerodno, kakor da bi se bil jaz službeno pregrešil in zaradi tega bil odpuščen, — usojam si vam odgovoriti, da ste menda pozabili, da sem služil pri ranjem gospodu Franu Dettterju šest let, kar bi se gotovo ne bilo zgodilo, ako bi ne bil vestno opravljal svojega posla.

Da sem iz službe izstopil le zaradi smrti gospoda Frana Dettterja, dokažem lahko z Vašim, meni izročenim spričevalom. Meni je le prijetno, da pri sedanjih razmerah Vaše firme z njo nimam ničesar več opraviti.

V zadoščenje pa mi je, da me je takoj v svojo službo vsprejela svetovnoznana firma **Ig. Heller na Dunaji**. Prepušчам torej slavnemu občinstvu sodbo o brezaktne in neosnovanem Vašem svarilu.

V Ljubljani, dne 25. februarja 1892.

(194)

Ivan Grebenc,

zastopnik firme **Ig. Heller na Dunaji**.

VABILO

DOMAČI VESELICI

katera bo

jutri v soboto dne 27. februarja t. l.

→ v gostilnici „pri Raku“ ←

Krakovski nasip št. 4.

(197)

Začetek ob 8. uri. — Ustopnina prosta.

≡ Kašlja ni več! ≡

Staro in preizkušeno domače zdravilo so pristni

Oskar Tietze-jevi
čebulni bonboni

ki pre-se-netljivo hitro uplivajo proti kašlju, hripavosti, zasli-zenju i. t. d. Ze izborna sestava mojih bonbonov je porok za uspeh. Paziti je torej natančno na ime **Oskar Tietze** in na „čebulno znamko“, ker se prodajajo posnetki, ki so brez vrednosti ali celo škodljivi. — V zveznjih a 20 in 40 kr.

Glavna zaloga: **Lekar F. Križan, Kromerik**. Zaloge pri vseh lekarnah in trgovcih a specerijskim blagom. V Ljubljani pri: **U. pl. Trnkoczyju**, lekarju in **L. Grečel-ju**, lekarju. (918 23)

Izurjen pisar

vešč slovenskega in nemškega jezika, z lepo pi-savo, želi ustopiti h ka-kemu c. kr. notarju ali advokatu.

Več se izve pri uprav-ništvu „Slovenskega Na-roda“. (196—1)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože. Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (524) **Meidling-Dunaj**. Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-ljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovci** A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Ko-roškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfs-bergu** A. Huth; v **Kranju** K. Savnik; v **Rad-goni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.

Gostilna „pri Lozarju“

priredi

(199)

v soboto dne 27. februarja

domačo plesno zabavo

h kateri se uljudno vabi čast. p. n. občinstvo.

Začetek ob 8. uri. Ustopnina 30 kr.

V zalogi vina

dedičev

Štefana Juriševič-a v Miljah

dobiti je

(175—2)

dobra bela in črna istrska vina, potem refošk in muškatelec

v steklenicah in sodih.

Proda se

posestvo

obstoječe iz potrebnega gospodarskega posloplja: mesnice in ledenice, travnikov in gozda. Pri posestvu izvršuje se že nad 30 let gostilničarski in mesarski obrt z dobrim uspehom; skrbjeno je tudi za prenočevanje tujcev. Posestvo je v večjem trgu na Dolenjskem, kjer se nahajajo c. kr. uradi, okr. glavarstvo, pošta, železniška postaja in tudi več tovarn. — Kupci blagovolijo naj se obrniti pod M. Š. na upravnistvo tega lista. (168—3)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-verje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—100)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Protin, revmatizem,

splošna oslabelost živcev, nevralgija, ischias, nervozna oslabelost želodca, glavobol, mr-tvudnost, vrenenost, bolečine v križu, hrbtina sušica, zapeček itd., proti vsem tem bo-leznim priporočajo prve medicinske avtoritete pre-skušeno (790—23)

c. kr. izklj. priv. galvanoelektrično frotirno pripravo

katero lahko vsakdo sam uporablja.

Cena pripravi 12 gld. — Ilustr. brošure z na-vodilom in spričevali dobiti je zastoj od izumitelja:

Th. Biermanns-a

DUNAJ, I., Schulerstrasse 18.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.